

DÅ ALLT HAR SKETT

Kanske den dagen ej är så långt avlägsen, då vi står inför ett fullbordat faktum, då det som förutsagts har skett. Många slag av förebyggande händelser har länge visat vart vägen bär, men dem som vi varnat har svarat: "Vi skall tro på det du säger, när det har hänt". Och under tiden lever de sitt liv i sorglös likgiltighet. Så har då en dag allt detta gått fram över världen, och skräckslagna står de alla förebrående dem som, ehuru de visste att det skulle ske, likväl ingenting gjort för att förebygga det ohyggliga.

Visst kan vi vidtaga åtgärder, men därtill fordras att alla hjälper till. Om bara var man drar sitt strå till stacken, skulle intet ont drabba någon den dag omvälvningen går fram över världen. Den står skyddad i farans stund som ställt om sitt hus och hållit sin lampa brinnande.

I det gigantiska arbete som åligger uppröjaren efter en stor katastrof behöver alla kraftresurser tillgripas. Alla får sig uppgifter förelagda för att eliminera de svåra efterverkningarna. Det är inte meningen att vi skall oroa oss för det som väntar, det blir till gott för oss alla, blott vi tar emot det som en gåva ägnad att ge oss nödvändig och nyttig lärdom.

Vi lär mer av olyckan än av bekymmersfria dagar. Vi vet att eftertanken ger fördjupande riktning åt sinnet, där visdomens frö kan gro och växa. När vi lärt det vi har att lära, skall vi tacka givaren för lärdomen, utan bitterhet över att det kostat möda och offer. Intet vinnes av värde det förutan. Den som icke vill offra den vanemässiga tankegången, utbytande den mot förnuftigt genomfört reflekterande, den far stanna kvar i det gamla och se sina fränder och vänner lämna honom för det nya tänkandet, som leder mot nyvunna, förut oanade förbindelser.

Att bli av med det gamla, att slänga det långt bort och ta upp det nya på högre plan, det är en lycka så stor att den vid intet jordiskt kan jämföras. Dock är det så svårt för människan att inse att detta kan givas henne. Här krävs en uppriktig vilja att frigöra sig från det förlegade, byta ut det mot friskt livgivande hälsovatten från källflöden, som aldrig sinande skänker lisa för all längtan och släcker var brännande törst.

Det är inte tomma ord, som ropas ut till folken, maningen att lämna det gamla ges oss för att problem skall lösas som förefallit oss olösliga. Vi vet att med sakernas nuvarande tillstånd driver otillfredsställelsen människan att söka nya vägar för att nå befrielse. Därav kommer det sig att medlemmen i lutherska kyrkan överger sin tro och skriver in sig i, låt oss säga, katolska församlingen, för att när denna form av religion är genomstuderad, finna sig vara bunden i nya band lika starka som de förra.

Det är ett alltför obetydligt steg för att vara tillfyllest, övergången från den ena kristna religionsformen till den andra. Skall frid vinnas må steget tas fullt ut. De flesta saknar mod till detta i tron att utanför kyrkan finns intet att få. Dessa glömmer att det alls inte är frågan om att överge Kristus, därför att man lämnar kyrkan, han är tvärtom lättare att finna utanför denna. Han är Kärleken och kärleken bindes inte i dogmer. Kärleken ger frihet så som sanningen ger frihet. Att finna sanningen är att nå frihet, den frihet som inga gränser känner.

Så skall vår gudstillbedjan vara, ett sökande efter sanningen i frihet från varje hämmande band. Detta skall vi uppnå i det nya tidevarv som ringts in över länderna. Friheten skall vinnas, men vi får inte glömma, att den först då kan bli rätt mottagen när de gamla banden slitits och människan, lösgjord från alla menliga hämningar, känner kraften i sitt inre växa ut till sin fulla styrka.

Örnen skall på nytt lyfta sina vingar och uppe i de fria höjderna sända ut sina kraftströmmar över en jord vars alla levande väsen alltför länge krälat i gruset, och sökt sin föda ur mörka källor. Ur den svarta mullen har näring hämtats, under årtusenden har människan varit djupt nere, men nu är hennes frihets timma slagen. Hon måste få kännedom om denna sanning, hon måste lära sig tro på den, uppta den i sitt väsen. Örnen skall låta henne få del av denna sanning, Zodiakens forna tecken för friheten, som så länge varit utbytt mot dess motsats, skall på nytt träda i kraft skänkande visshet åt mänskligheten att denna äntligen blivit oberoende av mörka makters spel. Denna symbol för ett liv i frihet störtade sig en gång till marken, det skedde vid det svartaste av alla förräderier, när Kristus förråddes av en av de sina, han störtades och förvandlades till ett krälände väsen, skorpionen, och mänskligheten slutade i skräck att söka höga höjder.

Nu skall örnen på nytt lyfta sina vingar, upplyftad från sin förnedrings tid skall hans kraft växa som aldrig förr. Den skall bli till en skyddande mur runt vår värld, till en livgivande kraft åt vart villigt mottagande sinne. Den skall växa sig stark att fylla vart mänskligt bröst, den skall skänka framtidshopp och arbetsvilja åt var människosjäl, som länge väntat sin förlossning.

När befrielsens lycka erfarits av den i mörker fångne, skall inga krafter sparas av honom att själv få prova sina vingars bärkraft. När jordbanden brustit, skall vingarna bära. I tankens flykt skall hon höja sig över allt jordbundet, och välsignelse skall följa efter år av möda och kamp.

De som krälände i mullen druckit ur nöjeslivets förgiftade källflöden kan komma att inse sin belägenhet och höja sig ur gruset för att lära känna tankens makt över de låga begären och lämna sig åt dess mäktighet. Därur skall kraft kunna hämtas att lyfta vingarna. När jorden kastat av det ok, den länge nog burit på och i en gigantisk omvälvning funnit en ny bana för sitt lopp runt solen, då skall människan i gemen kunna stiga upp ur sitt fångläger och nya vidder skall öppna sig för henne.

Kunskapen skall föra henne ut ur hennesförnedringsläge. Kärleken skall visa henne vägen, och visdomen skall fylla hennes sinne och leda till bedrifter, varom hon aldrig tidigare drömt. Hon skall vakna till insikt om sanningen, hon skall lära förstå att nya vägar öppnats för henne, och hon skall se att de visar hän mot nya lyckoland, där glädjen i att se andras lycka skall fylla henne. Egna krav skall ställas åt sidan inför tillfredsställelsen att göra andra glada.

Detta är kärlekens hemlighet. Att finna något att älska. En värld som längtar efter kärlek, skall hon ägna sin strävan åt. Kraften i hennes känsla är av sådan art att världen blir fylld därav.

Detta är att göra världen till ett lyckorike, och vi skall alla komma därhän, att arbeta för ett sådant mål. Det är vunnet, när allt är övervunnet, dit skall livet föra oss.